

Μαθητές ον - ίνη

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ 2^{ου} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-Τεύχ. 12^ο / 11^ος - 12^ος 2015-Αξία 1,5€

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!!

Ας ευχηθούμε ότι το νέο έτος θα κάνει τα όνειρα όλου του κόσμου πραγματικότητα και θα σκορπίσει ευτυχία και υγεία!!!

Υπάρχει μια περίοδος του έτους, η οποία έχει ξεχωριστή σημασία για όλους μας, αλλά ακόμη περισσότερο για τα μικρά παιδιά. Η περίοδος των **Χριστουγέννων** κρύβει μια **μαγεία** με πολλά φανερά, αλλά και κρυφά νοήματα, στα οποία οι ενήλικες συχνά δεν δίνουν μεγάλη σημασία, ενώ τα παιδιά, αντίθετα, μέσα από αυτά απορροφούν πληροφορίες, χωρίς καν να τις αναγνωρίζουν. Τα Χριστούγεννα είναι η ιδανική περίοδος να «αναζητήσουμε» τα **συναισθήματά** μας, μεταλαμπαδεύοντάς τα στα παιδιά μας. Μια ευκαιρία για εμάς, ένα σπουδαίο δώρο για τα παιδιά...

Γυρίστε και διαβάστε:

Τα νέα του σχολείου μας, θρύλους και παραδόσεις, προτάσεις για θέατρο, κινηματογράφο, ταξίδια και βιβλία, πληροφορίες και άρθρα για την υγεία, την ψυχολογία, την ιστορία, την οικονομία, τη λαογραφία, το περιβάλλον, τη γεωγραφία και την τεχνολογία, παιχνίδια, ανέκδοτα και άλλα πολλά!!!

Επιμέλεια-φροντίδα εφημερίδας
Μ.Γεωργίτσα, δασκάλα της Γ3.

Τι είναι τα Χριστούγεννα;

Τα Χριστούγεννα είναι μια εποχή για να μοιραζόμαστε στιγμές και αναμνήσεις που θα μας είναι πολύτιμες για πολλά χρόνια.

Τα Χριστούγεννα είναι ένας καιρός για να δούμε τον κόσμο με μάτια γεμάτα αγάπη. Είναι ο καιρός για να θυμηθούμε πως ο κόσμος είναι γεμάτος από ανθρώπους σαν κι εμάς, και για να τους δούμε όπως πραγματικά είναι μέσα τους. Όλοι έχουν προβλήματα ίδια με τα δικά μας, και καρδιές ευαίσθητες σαν και τις δικές μας —ανεξάρτητα από το ποιοι είναι η από πού προέρχονται.

Τα Χριστούγεννα είναι ο καιρός που χαίρεται η καρδιά. Είναι ο καιρός για να συλλογιστούμε με ευγνωμοσύνη για όλα όσα καλά μας έφερε η προηγούμενη χρονιά.

Τα Χριστούγεννα είναι ο καιρός για να δώσουμε σ' εκείνους που έχουν ανάγκη, χωρίς να ζητήσουμε καμιά ανταπόδοση.

Τα Χριστούγεννα είναι μια νέα αρχή, είναι ο καιρός για να ξεχάσουμε τις πληγές του παρελθόντος και να αρχίσουμε ξανά από την αρχή.

Η ζωή, όπως και τα Χριστούγεννα, δεν είναι φτιαγμένη από αυτά που παίρνουμε αλλά από αυτά που δίνουμε. Μια ζωή που

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ...

Ο σύγχρονος τρόπος ζωής μας απομακρύνει από τις πνευματικές αξίες, οι οποίες όμως είναι βασικές για την ανατροφή των παιδιών μας. Τα Χριστούγεννα είναι μια περίοδος που μπορείτε να αδράξετε την ευκαιρία να μεταφέρετε τις αξίες της κατανόησης και της ανιδιοτέλειας, της συμβολής προς τον συνάνθρωπο και της ενότητας. Διδάξτε τους το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων και της προσφοράς και να θυμάστε ότι κανένα δώρο δεν ικανοποιεί περισσότερο ένα παιδί από την αγάπη και τη ζεστή αγκαλιά των γονιών του.

χτίζεται με την προσπάθεια να πάρει από τους άλλους, αντί να τους δίνει, στο τέλος θα αποτύχει.

Τα Χριστούγεννα δεν είναι κάτι το ξεχωριστό επειδή σου δίνουν οι άλλοι.

Είναι ξεχωριστά γι' αυτά που δίνεις εσύ!!!

Έθιμα και Παραδόσεις των Χριστουγέννων

Το χριστουγεννιάτικο δέντρο

Το δένδρο των Χριστουγέννων τώρα πια αποτελεί ένα διεθνές έθιμο των ημερών. Ο στολισμός του δένδρου είναι καθαρά συμβολικός της ευτυχίας των ανθρώπων και της φύσεως με τη Γέννηση του Θεανθρώπου. Σύμφωνα με ερευνητές του αντικειμένου, **το πρώτο στολισμένο δένδρο εμφανίστηκε στη Γερμανία το 1539** και τα πρώτα στολίδια ήταν συσκευασμένα φαγητά ή είδη ρουχισμού ή άλλα χρήσιμα είδη, που στο πέρασμα των χρόνων και με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου εξελίχθηκαν μόνο σε διακοσμητικά αντικείμενα.

Κατά την παράδοση ο πρώτος που στολίσε δένδρο ήταν ο Μαρτίνος Λούθηρος, στη Γερμανία του 16ου αιώνα. Λέγεται ότι τον συγκλόνισε η εικόνα ενός πράσινου δένδρου με φόντο τα αστέρια του ουρανού, με αποτέλεσμα να τοποθετήσει ένα παρόμοιο διακοσμημένο με αναμμένα κεριά, μέσα στο σπίτι του.

Στα μέσα του 1800, το έθιμο του Χριστουγεννιάτικου δένδρου είχε επεκταθεί ταχύτατα σε όλο τον κόσμο με αποτέλεσμα να γίνει αιτία για πολλά ατυχήματα... Έτσι, μέχρι να εφευρευθούν τα ηλεκτρικά φωτάκια, οι προνοητικοί είχαν και έναν κουβά νερό κάτω από το δέντρο, για τον κίνδυνο πυρκαγιάς...

Το 1882, το πρώτο ηλεκτρικά φωτισμένο Χριστουγεννιάτικο δέντρο του κόσμου, στολίστηκε στην πόλη της Νέας Υόρκης, στην κατοικία του Έντουαρτ Τζόνσον, ενός συναδέλφου του εφευρέτη Τόμας Έντισον. Σήμερα, περισσότερα από 72 εκατομμύρια δέντρα στολίζονται κάθε Χριστούγεννα, και από αυτά, 35 εκατομμύρια είναι αληθινά δέντρα ενώ 37 εκατομμύρια είναι ψεύτικα.

Στην Ελλάδα το έθιμο αυτό του έλατου ως χριστουγεννιάτικη διακόσμηση ήρθε για πρώτη φορά με τον Βασιλιά Όθωνα το 1833, που όμως είχε ήδη καθιερωθεί ως έθιμο στους βασιλικούς οίκους της Βόρειας Ευρώπης. Αρχικά στολίστηκε στα ανάκτορα του Ναυπλίου και εν συνεχεία στην Αθήνα, όπου οι κάτοικοι έκαναν ουρές για να το θαυμάσουν.

Σημειώνεται ότι στη Γαλλία ως έθιμο εισήχθηκε αρκετά χρετά απ' ότι στην Ελλάδα από την Κόμισσα της Ορλεάνης. Τα σημαντικότερα

χριστουγεννιάτικα δένδρα στον κόσμο είναι αυτά που στολίζονται στο Μπάκιγχαμ Πάλας, στο Λονδίνο και στον Λευκό Οίκο στις ΗΠΑ.

Το ακριβότερο χριστουγεννιάτικο δένδρο μέχρι το 2010 στον κόσμο είναι αυτό που φέρεται στο ξενοδοχείο Εμιρέιτς Παλάς στο Αμπου Ντάμπι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, με τα στολίδια του πανάκριβα κοσμήματα με πολύτιμες πέτρες που διατίθενται προς πώληση και την συνολική τους αξία να φθάνει τα 11 εκατομμύρια δολάρια.

Μαρία Ζουμπουρλή, τάξη Στ

Ο Άγιος Βασίλης

Την πρώτη μέρα κάθε καινούριου χρόνου, γιορτάζει ο **Άγιος Βασίλης**. Είναι από τους μεγαλύτερους Αγίους της Ορθόδοξης Εκκλησίας, γι' αυτό και τον ονομάζουμε Μέγα Βασίλειο.

Έζησε στην Καππαδοκία όπου κι έγινε επίσκοπος στην πόλη της Καισάρειας. Γεννήθηκε 329 χρόνια μετά τη γέννηση του Χριστού κι ήταν από πλούσια και αρχοντική οικογένεια. Όλα του τ' αδέρφια έγιναν Άγιοι, όπως επίσης η μητέρα του Εμέλεια, κι η γιαγιά του η

Μακρίνα. Όταν έγινε ιεράρχης, μοίρασε όλη του την περιουσία στους φτωχούς κι έφτιαξε ιδρύματα, ορφανοτροφεία και γηροκομεία που έμειναν γνωστά σαν **«Βασιλειάδα»**. Προστάτευε και συμβούλευε τον λαό, είχε το χάρισμα να κάνει θαύματα αλλά ήταν και πολύ σοφός και πολυδιαβασμένος.

Γι' αυτό λέμε στα κάλαντα ότι **«βαστά χαρτί και καλαμάρι»**. Έγραψε πολλά βιβλία και συμβουλευτικούς λόγους, όπως επίσης και τη Θεία Λειτουργία της Εκκλησίας.

Ήταν πολύ αδύνατος και ασθενικός και πέθανε αρκετά νέος, την 1^η Ιανουαρίου του 379 μ.χ.,

σε ηλικία 49 χρονών. Όμως, το έργο και τα θαύματά του ήταν τόσο μεγάλα, που έγινε ο πιο γνωστός κι αγαπημένος Άγιος σε όλο τον κόσμο.

**Μυρτώ Χατζηκωνσταντίνου,
Ειρήνη Τσελώνη, τάξη Γ3'**

Τα Καλικαντζαράκια

Τα καλικατζαράκια είναι μικρά, άσχημα, κοκαλιάρικα πλασματάκια, που εμφανίζονται τις ημέρες των Χριστουγέννων και μοναδικός σκοπός τους είναι για δώδεκα ημέρες να κάνουν τη ζωή των ανθρώπων... κόλαση!!!

Ο λόγος για τα μικρά **καλικαντζαράκια**. Η ονομασία τους προέρχεται από το επίθετο **«καλός»** και το **«κάνθαρος»**. Σύμφωνα με τους παλιούς μύθους, κάθε νύχτα **από τις 25 Δεκεμβρίου μέχρι τις 5 Ιανουαρίου οι καλικαντζαροί έχουν την τιμητική τους.**

Η παρουσία τους στη Γη διαρκεί δώδεκα ημέρες. Την παραμονή, λοιπόν, των Χριστουγέννων ξεκινούν τα μικροκαμωμένα

καλικαντζαράκια για το μεγάλο ταξίδι τους πάνω στη Γη. Ο μύθος θέλει τους καλικάντζαρους να ζηλεύουν τον επάνω κόσμο τόσο πολύ που να προσπαθούν να τον γκρεμίσουν. Όταν έφτανε το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων, έφευγαν και ανέβαιναν στον επάνω κόσμο για να τυραννήσουν τους ανθρώπους.

Βγαίνουν μέσα από τα φαράγγια και τα πηγάδια, από τις σπηλιές, τις καταβόθρες και τις καταπακτές. Φοβούνται πολύ το φως και γι' αυτό την ημέρα κρύβονται. Βγαίνουν, όμως, από τις κρυψώνες τους τη νύχτα και πειράζουν τους ανθρώπους. Μικρά και ευκίνητα, καθώς είναι, μπαίνουν στα σπίτια απ' όπου βρουν. Από τις καμινάδες, τις κλειδαρότρυπες, τις χαραμάδες των πορτών και των παραθύρων.

Τους αρέσει να πλατσουρίζουν μέσα στα δοχεία που έχουν οι νοικοκυρές το λάδι, στα τηγάνια και στα πιάτα. Λερώνουν τα φαγητά με τα ακάθαρτα νύχια τους και αφήνουν τις ακαθαρσίες τους όπου βρουν. Μπορεί να μην κλέβουν τίποτε, αλλά αναστατώνουν τόσο πολύ το σπίτι, που το κάνουν αγνώριστο. Έτσι, λοιπόν, οι καλικάντζαροι γυρίζουν στους δρόμους, ανεβαίνουν στα κεραμίδια, μπαίνουν από την καμινάδα σε σπίτια που οι νοικοκυρές είχαν ξεχάσει να **θυμιάσουν. Γι' αυτό, για καλό και για κακό, οι νοικοκυρές εκείνες τις ημέρες καίνε λιβάνι σε θυμιατό κοντά στο τζάκι.**

*Κυριάκος Χαμπεσής, Μαρίνος Ψωμάς,
Φάνης Σκαρίμπας, τάξη Γ3'*

Τα κάλαντα

Τα κάλαντα είναι ελληνικό έθιμο που διατηρείται αμείωτο ακόμα και σήμερα με τα παιδιά να γυρνούν από σπίτι σε σπίτι 2 μαζί ή και περισσότερα και να τραγουδούν τα κάλαντα συνοδεύοντας το τραγούδι τους με το τρίγωνο ή ακόμα και κιθάρες, ακορντεόν, λύρες, ή φουσαρμόνικες.

Τα παιδιά γυρνούν από σπίτι σε σπίτι, χτυπούν την πόρτα και ρωτούν: «Να τα πούμε;».

Αν η απάντηση από τον νοικοκύρη ή την νοικοκυρά είναι θετική, τότε τραγουδούν τα κάλαντα για μερικά λεπτά τελειώνοντας με την ευχή «Και του Χρόνου. Χρόνια Πολλά». Ο νοικοκύρης τα ανταμοίβει με κάποιο χρηματικό ποσό, ενώ παλιότερα τους πρόσφερε μελομακάρονα ή κουραμπιέδες.

Η λέξη κάλαντα προέρχεται από τη λατινική «calenda», που σημαίνει αρχή του μήνα και διαμορφώθηκε από το ελληνικό ρήμα καλώ.

Πιστεύεται ότι η ιστορία τους προχωρεί πολύ βαθιά στο παρελθόν και συνδέεται με την Αρχαία Ελλάδα. Βρήκαν, μάλιστα, αρχαία γραπτά κομμάτια παρόμοια με τα σημερινά κάλαντα (Ειρεσιώνη στην αρχαιότητα).

Τα παιδιά της εποχής εκείνης κρατούσαν κλαδί ελιάς ή δάφνης, στολισμένο με καρπούς και άσπρο μαλλί (η λεγόμενη ειρεσιώνη, από το έριο = μαλλί), γύριζαν και τραγουδούσαν και τους έδιναν δώρα. Πάνω του κρεμούσαν κόκκινες και άσπρες κλωστές. Στις κλωστές έδεναν τις προσφορές των νοικοκυρηδων.

Άλλοτε κρατούσαν ομοίωμα καραβιού που παρίστανε τον ερχομό του θεού Διόνυσου. Μετά, πήρε το έθιμο αυτό και η Ρώμη. Στο Βυζάντιο κρατούσαν ραβδιά, ή φανάρια, ή ομοιώματα πλοιαρίων ή και κτιρίων, στολισμένα και τραγουδώντας, συνόδευαν το τραγούδι με κρούση τριγώνου ή τύμπανου.

Σήμερα ακούμε κάλαντα πολλά και ποικίλα, με πολλές παραλλαγές και αποχρώσεις, στα διάφορα διαμερίσματα της χώρας μας. Ομάδες παιδιών ή και ώριμων ανδρών περιφέρονται στα σπίτια, στους δρόμους, στα καταστήματα και τραγουδούν με ειδικό όργανο τραγούδια, που αφορούν τα Χριστούγεννα, τη γιορτή της Πρωτοχρονιάς, τη γιορτή του Μ. Βασιλείου και είναι διαφορετικά για κάθε γιορτή. Η ανταμοιβή για τους ύμνους και τις ευχές είναι κυρίως χρηματική και διάφορα κέρασματα.

Κάλαντα Χριστουγέννων Μωραϊτικά

**Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου
για βγάτε, διέτε, μάθετε πως ο Χριστός γεννάται.
Γεννάται κι ανατρέφεται με μέλι και με γάλα,
το μέλι τρών' οι άρχοντες, το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοβότανο να νίβονται οι κυράδες.**

**Κυρά ψηλή, κυρά λιγνή, κυρά
γαϊτανοφρύδα,**

**κυρά μ' όταν στολιζέσαι να πας στην
εκκλησιά σου βάζεις τον ήλιο πρόσωπο και
το φεγγάρι αγάλη
και τον καθάριο αυγερινό τον βάζεις
δαχτυλίδι.**

**Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να
πιούμε,
παρά σας αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας
δούμε.**

**Δώστε μας και τον κόκορα, δώστε μας και
την κότα,
δώστε μας και πέντ' έξι αυγά να πάμε σ'
άλλη πόρτα.**

*Κυριάκος Χαμπεσής, Μαρίνος Ψωμάς,
Φάνης Σκαρίμπας, τάξη Γ3'*

Κάλαντα Χριστουγέννων Αγγλικά

Carols

Behind the snowy window pane
I wait for you to come again
Long for my ship to come to shore
But no one's knocking at my door
Children are chanting in the street
Love and togetherness they greet
"Good morning, faithful" they will sing
But I don't feel the joy they bring
My heart is darkened by the fear
That you won't be with me this year
And every single memory
Has been engraved inside of me

It's Christmas Eve and joyful time
Won't mean a thing if you're not mine
I lock the door, turn off the light

Still hearing whispers in the night
One carol more, one last refrain
Is gonna melt my heart again

Kalanta (Κάλαντα)(Μετάφραση)

Περίμενα με την ψυχή
στο στόμα για να 'ρθεις εσύ
γιορτάζουν όλοι μα εγώ
δε θα γιορτάσω αν δε σε δω

Χτυπάει η πόρτα συνεχώς
και λέω θα 'ρθες ευτυχώς
ν' ανοίξω τρέχω βιαστικά
πλημμυρισμένη από χαρά

Μα ήταν δυο παιδιά ξανά
μου λένε χρόνια σας πολλά
να σας τα πούμε με ρωτούν
και τα όνειρά μου ναυαγούν

Καλήν ημέραν άρχοντες
κι αν είναι ορισμός σας
Χριστού τη θεία γέννηση
να μπω στ' αρχοντικό σας

Παραμονή κι ανήμερα
εσένανε περίμενα
γονάτισα στη πόρτα μου
και έκλεισα τα φώτα μου

Τα κάλαντα αν μου πουν ξανά
θα μου ραγίσουν την καρδιά
Αλεξάνδρα Τσιώτου. Τάξη Γ3'

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ

e-book

Εμείς οι μαθητές της **Γ' τάξης**, στα πλαίσια του μαθήματος της Γλώσσας με γνωστικό αντικείμενο το κειμενικό είδος της περιγραφής δημιουργήσαμε ηλεκτρονικά βιβλία με τις εργασίες μας.

<https://www.flipsnack.com/F9FF5798B7A/agaphmeno-zwo.html>

<http://2dim-korinth.kor.sch.gr/autosch/joomla15/index.php/g-taksi/296-to-agapimeno-mou-paixnidi>

Οι άθλοι του Ηρακλή

α) prezì

Οι μαθητές της **Γ3' τάξης**, στα πλαίσια του μαθήματος της Ιστορίας μας, παρουσίασαμε τους άθλους του Ηρακλή στο **prezi**.

https://prezi.com/6mpkftqdxwa1/presentation/?utm_campaign=share&utm_medium=copy

β) Θεατρική παράσταση

Οι μαθητές της Γ' και της Δ' τάξης του σχολείου μας μαζί με τους δασκάλους μας παρακολουθήσαμε την θεατρική παράσταση

της Κ. Ρουγγέρη «Οι άθλοι του Ηρακλή», την Τετάρτη, 7 Δεκεμβρίου στο ίδρυμα Μ. Κακογιάννης.

Μέσα απ' αυτή την παράσταση είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τη γέννηση του ήρωα, τη ζωή του, τους άθλους του, την καθιέρωση των Ολυμπιακών αγώνων, το θάνατό του και τέλος τη μετάβασή του στον Όλυμπο όπου και έζησε ανάμεσα στους δώδεκα θεούς ίσος με αυτούς.

Το κινητό τηλέφωνο

Πολλοί άνθρωποι παγκοσμίως κατέχουν και χρησιμοποιούν **κινητό τηλέφωνο**. Κάποιοι απ' αυτούς το χρησιμοποιούν με προσοχή ενώ κάποιοι άλλοι το χρησιμοποιούν απερίσκεπτα.

Κάποιοι άλλοι είναι αδιάφοροι και δεν τους νοιάζουν οι συνέπειες. Παρακάτω θα δούμε κάποια **μειονεκτήματα** και κάποια **πλεονεκτήματα**.

Ένα **πλεονέκτημα** είναι ότι μπορείς να συνομιλεις με κάποιον που βρίσκεται στην άλλη άκρη της γης χωρίς να υπάρχει πρόβλημα. Ένα άλλο όφελος είναι ότι μπορείς να περνάς με αυτό τον ελεύθερο χρόνο σου χρησιμοποιώντας παιχνίδια, βιβλία και πολλές εφαρμογές που μπορείς να εγκαταστήσεις. Ακόμα ένα θετικό χαρακτηριστικό είναι ότι τα κινητά τηλέφωνα είναι εύχρηστα λόγω του μεγέθους τους και μπορούν να μεταφερθούν παντού χωρίς δυσκολία.

Δυστυχώς υπάρχουν και κάποια αρνητικά χαρακτηριστικά, παραδείγματος χάριν αν κάποιος οδηγεί κάποιο όχημα και συγχρόνως μιλάει στο κινητό του μπορεί να προβεί σε ατύχημα. Επίσης κάποιοι «έξυπνοι» μαθητές στο Λύκειο το χρησιμοποιούν για να κοροϊδέψουν τους συμμαθητές τους. Επιπλέον το κινητό τηλέφωνο εκπέμπει ακτινοβολία που βλάπτει τον παιδικό εγκέφαλο.

Συνοψίζοντας, ένα τηλέφωνο είναι σε γενικές γραμμές καλό αν ο κάτοχός του ξέρει να το χρησιμοποιεί με σωστό τρόπο. Προσωπικά πιστεύω πως πρέπει να το έχουν άτομα άνω των 13 ετών και να το χρησιμοποιούν σωστά γιατί μπορεί να τους δημιουργήσει πολλά προβλήματα.

Μαρία Ζουμπουρλή, τάξη ΣΤ1

Το νερό μας

Μπορεί να λέω «**το νερό μας**», αλλά αυτό το νερό δεν ανήκει μόνο σε μας. Εδώ και πολλά χρόνια **το μοιραζόμαστε με τα ζώα, τα δέντρα και τα φυτά**. Αυτό δεν

είναι καθόλου μα καθόλου πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ότι δεν τους το δίνουμε καθαρό επειδή το μολύνουμε. Πως το μολύνουμε;

Πετώντας εδώ και εκεί σκουπίδια και δηλητηριώδη χημικά.

«Μα τα σκουπίδια πως μολύνουν το νερό;» θα μου πείτε. Ακούστε λοιπόν: **ότι πέφτει στη γη, αυτή το ρουφάει σαν σφουγγάρι. Και ότι ρουφάει η γη που πηγαίνει; Πηγαίνει στο υπόγειο νερό. Π.Χ. τριάντισι λίτρα βενζίνη μπορούν να μολύνουν 2.400.000 λίτρα νερό.**

Γι' αυτό σας παρακαλώ, την άλλη φορά που θα βρείτε ένα σκουπίδι σκεφτείτε που θα το πετάξετε: κάτω στο δρόμο για να μολύνει το υπόγειο νερό ή στον κάδο της ανακύκλωσης για να το κάνουν να μπορεί να ξαναχρησιμοποιηθεί;

Από το βιβλίο «50 απλά πράγματα που μπορούν να κάνουν τα παιδιά για να σώσουν την γη». (μετάφραση Ρούσσοσ Βρανάς)
Μαρία Ζουμπουρλή, τάξη ΣΤ1

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

«Ο ΑΙ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΜΕ ΤΟΥΣ 83 ΜΙΚΡΟΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΥΣ»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τι θα μπορούσε να συμβεί μια παραμονή Πρωτοχρονιάς όταν ο Αι-Βασίλης επισκέφτηκε μια σύγχρονη μεγαλούπολη για να μοιράσει δώρα;

Η κακοτυχία ξεκίνησε όταν κατηγορήθηκε για παράνομη στάθμευση

ελκλήθρου! Στην προσπάθειά του να μπει σε ένα διαμέρισμα μπλέχτηκε στις κεραιές της τηλεόρασης, άκουσε έναν συναγερμό να χτυπάει και κυνηγήθηκε από τους ιδιοκτήτες!

Φιλοζωικές οργανώσεις τον κατηγορούν για κακοποίηση ταράνδων και οι έμποροι νοιώθουν ότι απειλούνται οι επιχειρήσεις τους. Τελικά θα δικαστεί και θα βρεθεί στη φυλακή. Θα καταφέρει η αγάπη των παιδιών να τον ελευθερώσει; Η συνέχεια στο βιβλίο!

Εμείς πάντως διαβάζοντάς το **διασκεδάσαμε, εμπνευστήκαμε και περάσαμε ένα υπέροχο απόγευμα!!!**

Συμβουλή: Διαβάστε το μαζί με φίλους ή τα αδέρφια σας! Θα είναι πιο διασκεδαστικό!!!

Κυριάκος Χαμπεσής, Φάνης Σκαρίμπας, τάξη Γ3'

Τα γλυκά μας

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Όταν κάποιος αναφέρει τη λέξη Χριστούγεννα και πρέπει να την συνδυάσει με κάτι γλυκό, δύο λέξεις έρχονται στο μυαλό του: Κουραμπιέδες και Μελομακάρονα.

Οι κουραμπιέδες είναι ένα χαρακτηριστικό γλύκισμα διαδεδομένο σε όλη την Ελλάδα. Η ρίζα του γλυκού προέρχεται από την Περσία από όπου το γλύκισμα ταξίδεψε σε ολόκληρη την Ανατολή και φυσικά στη χώρα μας. **Kurabiy** στα Τούρκικα σημαίνει μπισκότο,

γλύκισμα από αλεύρι, βούτυρο και άχνη ζάχαρη.

Να μια συνταγή για αφράτους και χιονάτους κουραμπιέδες:

ΥΛΙΚΑ:

- 2 φλ. τσαγιού βούτυρο γάλακτος
- 4 φλ. τσαγιού αλεύρι κοσκινισμένο
- 2 φλ. τσαγιού αμύγδαλα ασπρισμένα και καβουρδιμένα
- 3/4 φλ. τσ. ζάχαρη ψι
- 2 κρόκοι αυγών
- 1 φλ. καφέ αλυσίβα
- 1 φλ. καφέ κονιάκ
- 640g ζάχαρη άχνη
- λίγο ανθόνερο

ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Βράζετε 3 κουταλιές στάχτη καθαρή σε ένα φλιτζάνι τσαγιού νερό από το βράδυ. Αφήνετε να κατασταλάξει και μετράτε ένα φλιτζανάκι αλυσίβα. Καβουρδίζετε ελαφρά τα αμύγδαλα. Χτυπάτε το βούτυρο με το χέρι να ασπρίσει (3/4 – 1 ώρα). Προσθέτετε τη ζάχαρη και τους κρόκους και εξακολουθείτε το χτύπημα. Ρίχνετε το κονιάκ, την αλυσίβα, τα αμύγδαλα και το αλεύρι λίγο-λίγο. Ζυμώνετε πολύ καλά τη ζύμη και πλάθετε τους κουραμπιέδες σε διάφορα σχήματα. Τοποθετείτε σε ταψί και ψήνετε σε μέτριο φούρνο επί 15 λεπτά. Όταν ψηθούν ραντίζετε με ανθόνερο και τυλίγετε σε ζάχαρη (200°C πάνω-κάτω).

Αγαθονίκη Παπανικολάου, Νατάσα Σωτηροπούλου, Πέγκυ Σταθοπούλου, Πρισσίλα Καραγεωργίου, τάξη Γ3'

Ας διασκεδάσουμε

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ένας δικαστής που εκδίκασε μια υπόθεση λίγο πριν από τις διακοπές των

Χριστουγέννων, βρισκόταν σε καλή διάθεση, λόγω εορτών.

«Γιατί βρίσκεσαι εδώ;» ρωτάει τον κατηγορούμενο.

«Επειδή φώνισα πολύ νωρίς τα Χριστουγεννιάτικα δώρα»

«Αυτό δεν είναι ποινικό αδίκημα», λέει έκπληκτος ο δικαστής

«Πόσο πιο νωρίς φωνίσατε κύριε;»

«Λίγο πριν ανοίξει το κατάστημα....», απαντάει ο κατηγορούμενος.

Ήταν σε ένα μικρό σπιτάκι μια οικογένεια. Μια μέρα καθώς ο μπαμπάς του καθόταν, τον ρώτησε το παιδί:

-Πότε θα στολίσουμε δέντρο;

-Σε λίγες μέρες.

-Πόσο είναι οι λίγες μέρες;

-Περίπου από την Τετάρτη ως την Παρασκευή.

-Μπαμπά, πότε θα φτιάξουμε μελομακά-ρονα;

-Θα με τρελάνεις! Πριν από λίγο με ρώτησες για το πότε θα στολίσουμε δέντρο και τώρα με ρωτάς για το πότε θα φτιάξουμε μελομακάρονα;

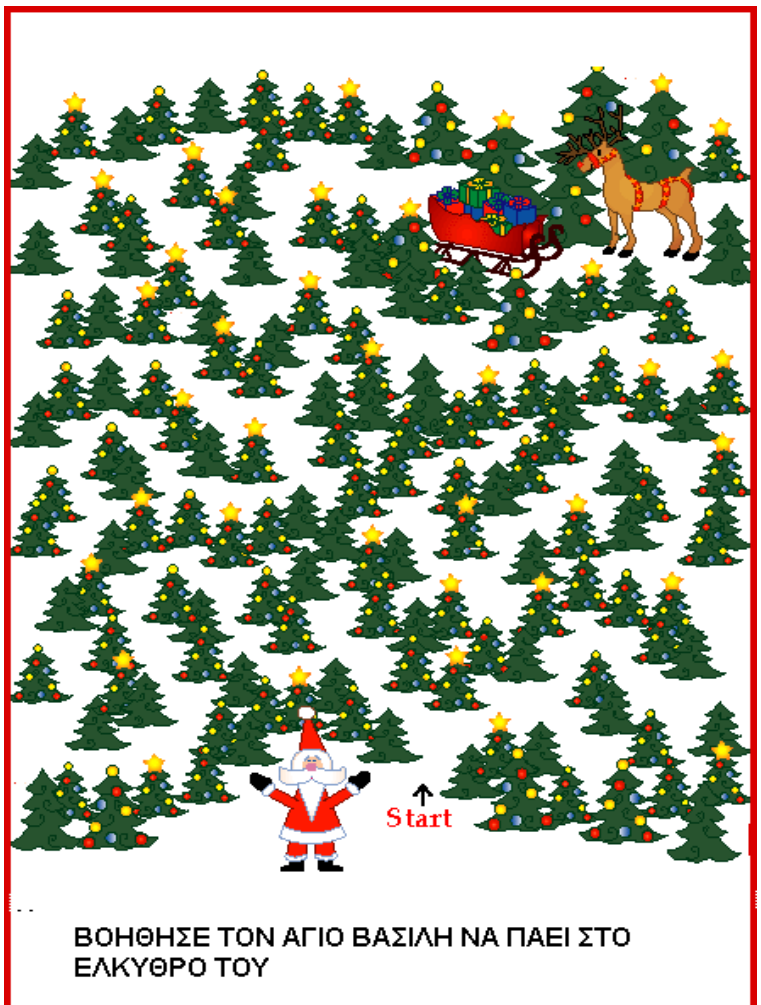
-Έλα μπαμπά, πώς κάνεις έτσι;

-Λοιπόν, ένας τρόπος υπάρχει!

-Για τα μελομακάρονα ή για το δέντρο;

-Για το μολυβένιο στρατιώτη!

Αγαθονίκη Παπανικολάου, Νατάσα Σωτηροπούλου, Πέγκυ Σταθοπούλου, Πρισσίλα Καραγεωργίου, τάξη Γ3'

ΒΟΗΘΗΣΕ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΒΑΣΙΛΗ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΕΛΚΥΘΡΟ ΤΟΥ

Δώρο στον Αϊ Βασίλη

Τα χαλινάρια του ελκήθρου μπερδεύτηκαν. Ποιο χαλινάρι πρέπει να κρατήσει ο Αϊ-Βασίλης για να οδηγήσει τον τάρανδο;

14

©2010 www.Pinterest.com

**Μυρτώ Χατζηκωνσταντίνου,
Ειρήνη Τσελώνη, τάξη Γ3'**

Παραμονές Πρωτοχρονιάς. Ο Θανασάκης, μέρες τώρα σκεφτόταν το γράμμα που έπρεπε να ετοιμάσει για τον Αϊ Βασίλη. Το είχε κάνει και πέρυσι αυτό και όταν έφτασε η νύχτα της Πρωτοχρονιάς, ο Αϊ Βασίλης, την ώρα που εκείνος κοιμόταν, ήρθε κι άφησε πλάι στο κρεβατάκι του το παιχνίδι που είχε ζητήσει: Ένα πανέμορφο αυτοκίνητο, ίδιο με τ' αληθινά. Με τιμόνι, με ρόδες, με καθίσματα. Τίποτα δεν του έλειπε.

Φέτος ο Θανασάκης θα ζητήσει από τον Αϊ Βασίλη ένα καράβι. Του αρέσουν πολύ τα καράβια. Από το καλοκαίρι που ταξίδεψε και πήγε στο νησί με το καράβι, από τότε του μπήκε επιθυμία στην καρδιά του ν' αποκτήσει ένα καράβι δικό του.

- Μαμά, πότε θα γράψουμε το γράμμα στον Αϊ Βασίλη;

- Καλά που το θυμήθηκες, Θανασάκη, είπε εκείνη χαμογελώντας. Φέρε μολύβι και χαρτί, γιατί καθυστερήσαμε κιόλας. Δε μου είπες όμως τι δώρο θέλεις να σου φέρει ο Αϊ Βασίλης; Έχεις αποφασίσει;

- Μαμά, λες να έχει καράβια Αϊ Βασίλης;
- Βεβαίως και έχει. Απ' όλα έχει για τα καλά παιδιά.

- Μόνο για τα παιδιά; Για τον εαυτό του δεν έχει;

- Μα τι θέλεις να πεις; Δεν καταλαβαίνω.

- Να, σκέφτομαι ότι αφού είναι τόσο πλούσιος ο Αϊ Βασίλης και δίνει δώρα στα παιδιά, θα έχει και για τον εαυτό του ότι επιθυμεί. Θα έχει, δηλαδή, δικό του αληθινό καράβι, αληθινό αυτοκίνητο, ίσως και ελικόπτερο.

- Όχι, όχι, κάνεις λάθος, Θανασάκη. Ο Αϊ Βασίλης δεν έχει τίποτα απ' όλα αυτά. Βλέπεις, όλα τα λεφτά τα χαλάει για τα παιδιά και ο ίδιος είναι φτωχός.

Η μητέρα πήρε το χαρτί κι έγραψε το γράμμα του της υπαγόρευσε ο Θανάσης.

**Σεβαστέ κι αγαπημένε μου Αϊ Βασίλη,
Είμαι ο Θανασάκης. Σε θυμάμαι πάντα με
αγάπη. Φέτος θέλω να μου φέρεις ένα
καράβι...**

Ο Θανασάκης σταμάτησε. Η μαμά του ρώτησε:
- Ναι; Τι καράβι θέλεις να γράψω;
- Τίποτα, τίποτα. Ένα καράβι.
Ντράπηκε να πει το πιο μεγάλο καράβι που
μπορούσε να γίνει. Αφού ο Αϊ Βασίλης δεν ήταν
πλούσιος, ήταν ντροπή να ζητάει κανείς πολύ
ακριβά δώρα.

- Ωραία, είπε η μητέρα. Έβαλε από κάτω το
όνομα του παιδιού κι έκλεισε το φάκελο. Μόλις
βγω έξω, πρόσθεσε, θα το ταχυδρομήσω.

Τ' απόγευμα ο Θανασάκης με τη μητέρα του
πήγαν στα ξαδελφάκια του, τη Λίνα και τον
Πέτρο.

- Εμένα, μου είπε ο μπαμπάς μου πως φέτος
θα μου φέρει ο Αϊ Βασίλης και κούκλα και
κρεβατάκι, για να κοιμάται, και ηλεκτρικό
πλυντήριο, είπε επάνω στην κουβέντα η Λίνα.

- Δεν του ζητάς και σαλονάκι και ηλεκτρική
κουζίνα και σερβίτσια; θύμωσε ο Θανασάκης.

- Κι εμένα θα μου φέρει τρένο ηλεκτρικό, και
CDROM, καμάρωσε ο Πέτρος.

Σαν πολλά δε ζητάς; Ρωτάς όμως πού θα τα βρει
τόσα λεφτά ο καημένος ο Αϊ Βασίλης; Αν ήταν
πλούσιος, θα είχε δικό του ελικόπτερο.

- Άκου το γιο σου, Μαίρη, είπε η μαμά των
παιδιών στη μητέρα του Θανασάκη. Έχει
ψυχούλα μάλαμα το παιδί.

Πέρασαν οι μέρες. Ήρθε επιτέλους η
παραμονή. Η κυρία Μαίρη, απορροφημένη
από τις πολλές δουλειές της, δεν πρόσεξε το
Θανασάκη που ήταν σκεφτικός εκείνη τη μέρα.
Ούτε κι όταν τον βρήκε κλειδωμένο στο δωμάτιο
του, σκέφτηκε να τον ρωτήσει γιατί κλείδωσε.
Σαν βράδιασε, τον έλουσε, τον άλλαξε και τον

έβαλε στο κρεβάτι του να κοιμηθεί. Μόλις όμως
έσβησε το φως και βγήκε από το δωμάτιο,
εκείνος πετάχτηκε επάνω, γύρισε την άκρη από
το στρώμα του και τράβηξε από κάτω ένα
κλειστό φάκελο. Τον τοποθέτησε πάνω στο
κομοδίνο του κι ευχαριστημένος ξανάπεσε στο
κρεβάτι.

Όταν γύρισε από τη δουλειά ο πατέρας του,
φορτωμένος με πακέτα, είπε στην γυναίκα του.

- Κοίταξε Μαίρη. Λες ν' αρέσει το καράβι που
έστειλε ο Αϊ Βασίλης στο γιο μας;

- Είναι τρέλα, είπε εκείνη. Θα ενθουσιαστεί.
Πάω να το βάλω στο κομοδίνο του να το δει
μόλις ξυπνήσει.

Μπαίνοντας στο δωμάτιο του παιδιού είδε τον
κλεισμένο φάκελο. Με περιέργεια τον πήρε στα
χέρια της και διάβασε:

«Για τον Αϊ Βασίλη...»

-Τι να του γράφει πάλι; Αναρωτήθηκε και
πηγαίνοντας στο σαλόνι έσκισε τον φάκελο.

Σκεφτείτε την έκπληξή της όταν έβγαλε από
μέσα εβδομήντα πέντε ευρώ κι ένα χαρτάκι που
έλεγε:

«Είναι από τον κουμπαρά μου για ν' αγοράσεις
ένα δικό σου ελικόπτερο».

Γύρισε πίσω στο δωμάτιο του παιδιού, έσκυψε
και το φίλησε στο μέτωπο. Ύστερα συγκινημένη
μάζεψε από κάτω τα σπασμένα κομμάτια του
πήλινου κουμπερά, που ο Θανασάκης τον
έσπασε για να κάνει δώρο στον Αϊ Βασίλη.

*(Από το βιβλίο της Μαρίας Γουμενοπούλου «Να
τα πούμε; Να τα πείτε!»)*

**Νίκος Χατσηκωνσταντίνου,
Γιάννης Τσελώνης, τάξη Γ3'**

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε ένα φτωχό κοριτσάκι που πουλούσε σπέρτα. Μια κρύα μέρα βγήκε στο δρόμο για να πουλήσει τα σπέρτα της. Όμως όλος ο κόσμος ήταν πολύ βιαστικός και δεν της έδινε καμία σημασία.

Το κοριτσάκι κρύωνε και σκέφτηκε ότι αν θα άναβε ένα σπέρτο, θα ζεσταινόταν. Έτσι, αποφάσισε και άναψε ένα. Όταν το έκανε αυτό, είδε μπροστά της μια όμορφη σόμπα που έβγαζε μια υπέροχη ζέση. Μα το σπέρτο έσβησε και μαζί με αυτό έσβησε και το όνειρο του μικρού κοριτσιού. Η μικρή, άναψε και δεύτερο σπέρτο. Τότε είδε μπροστά της ένα μεγάλο τραπέζι, πλούσιο με διάφορα και νόστιμα φαγητά. Και το δεύτερο σπέρτο έσβησε και χάθηκαν και τα φαγητά... Στο τρίτο σπέρτο που άναψε το μικρό κορίτσι, είδε ένα πελώριο έλατο. Μα και αυτό χάθηκε μόλις το σπέρτο έσβησε. Είχε μείνει ένα τελευταίο σπέρτο. Η μικρούλα τα άναψε και αυτό. Τότε εμφανίστηκε μπροστά της η αγαπημένη της γιαγιά που την είχε χάσει πριν από αρκετό καιρό. Τότε το κοριτσάκι είπε: «Γιαγιάκα μου, πάρε με κοντά σου και μη με αφήσεις πάλι μόνη μέσα στο κρύο...». Ένα λαμπερό αστέρι εμφανίστηκε και χάθηκε αμέσως στον ουρανό.

Την επόμενη μέρα, το κοριτσάκι βρέθηκε στην άκρη του δρόμου με ένα μεγάλο χαμόγελο ζωγραφισμένο στο προσωπάκι της. Ήταν πλέον στην αγκαλιά της γιαγιάς της και θα περνούσε τα Χριστούγεννα μαζί της.

Τζωρτζίνα Σταματίου, Εύη Σέγγα, τάξη Γ3

Χ ΧΡΙΣΤΟΣ
Ρ ΡΟΔΙ
Ι ΙΗΣΟΥΣ
Σ ΣΤΟΛΙΔΙΑ
Τ ΤΡΙΓΩΝΟ
Ο ΟΥΡΑΝΟΣ
Υ ΥΜΝΟΣ
Γ ΓΕΛΙΑ
Ε ΕΥΤΥΧΙΑ
Ν ΝΥΧΤΑ
Ν ΝΙΦΑΔΑ
Α ΑΓΑΠΗ

Τζωρτζίνα Σταματίου, Εύη Σέγγα, τάξη Γ3

Το διδακτικό προσωπικό και οι μαθητές του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Κορίνθου εύχονται

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!!

Με υγεία, ευτυχία και παντοτινή μαγεία!!!

